

POSTGRADUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ V UROLOGII – SOUČASNÝ STAV

POSTGRADUAL EDUCATION IN UROLOGY – PRESENT STATUS

ostatní sdělení

Radim Kočvara, Jan Dvořáček

Urologická klinika 1. LF UK a VFN, Praha

Postgraduální vzdělávání prošlo zásadní změnou v roce 2004, kdy byl schválen zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta (s účinností od 2. dubna 2004). Tento zákon byl nyní novelizován v zákonu č. 189 ze dne 24. dubna 2008. Výklad zákona nebyl od počátku jednoznačný (délka školení na akreditovaném pracovišti, otázka více-
stupňové akreditace pro školení, uznávání licence ČLK vydané po 17. 4. 2008), navíc řada jeho ustanovení byla kritizována (např. množství oborů, chybějící způsob financování aj.), většina nejasností se vyřešila novelizací. Pokusili jsme se „stravitelně“ shrnout zásady zákona a jeho novely a zdůraznit praktické důsledky a závěry, které z nových paragrafů pro budoucí urology a jejich školitele vyplývají.

Cílem je:

1. Předložit souhrn základních změn ve vzdělávání lékařů v posledních letech a ukázat na praktické důsledky, které tyto změny mají.
2. Zmínit postavení akreditační komise a způsob posuzování přihlášek k akreditaci.
3. Stručně seznámit urologickou obec s hlavními body zákona, které se týkají školenců a školitelů.
4. Informovat o navrhovaných změnách ve vzdělávacím programu oboru urologie.

Obsah:

- A. Zákon č. 95/2004 Sb.
- B. Změna zákona č. 95/2004 Sb z dubna 2008
- C. Vzdělávací program oboru urologie
- D. Akreditační komise MZ pro urologii a dětskou urologii
- E. Shrnutí – co přinesla nová legislativa pro vzdělávání v oboru urologie?

A. Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta (s účinností od 2. dubna 2004)

1. Zavádí novou terminologii

- **Odborná způsobilost k výkonu povolání** (pregraduální vzdělávání), která se získává absolvováním akreditovaného, zdravotnického, magisterského, studijního programu.
- **Specializovaná způsobilost k výkonu povolání** (postgraduální vzdělávání) znamená způsobilost k výkonu vymezených činností, která se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou.
- **Vzdělávací program** je dokument, který stanoví celkovou délku, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe a typ pracoviště, na kterém má praxe probíhat. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti. *Vzdělávací program nahrazuje původní specializační náplně.*
- **Průkaz odbornosti** je dokument, který obsahuje záznam o zařazení do specializačního vzdělávání, jeho průběhu, průběžné zá-

znamy o druhu a délce absolvované odborné praxe, atestačních zkouškách, doškolení v případě přerušení výkonu povolání a absolvování celoživotního vzdělávání. *Průkaz odbornosti nahrazuje původní specializační index.*

- **Akreditace** je oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu udělené ministerstvem zdravotnickému zařízení, jiné právnické osobě nebo fyzické osobě.
- **Celoživotní vzdělávání** se rozumí průběžné obnovování vědomostí, dovedností a způsobilostí odpovídající získané odbornosti v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.
- **Způsobilost k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta** získává ten, kdo je odborně způsobilý, zdravotně způsobilý a bezúhonný.

2. Dvoustupňové atestace nahrazeny jednostupňovou atestací v oborech vyjmenovaných zákonem. Zákon stanovil samostatné atestační obory, bohužel zcela zrušil rozlišení na základní a nástavbové obory. Tím vznikl vysoký počet oborů, který byl neustále EU kritizován. Hlavním problémem byla skutečnost, že jakákoliv změna ve spektru oborů byla závislá na změně zákona. Navíc malé obory byly nuceny připravit vzdělávací program včetně přípravy v základním oboru, aniž by byla vyžadována ukončená specializace v „základním“ oboru. Tak by vznikli odborníci, kteří by měli jen úzké spektrum uplatnění a mimo ČR by neměli odpovídající srovnatelné vzdělávání.

3. Bylo stanoveno přechodné období s několika významnými termíny:

- **Ukončení dvoustupňových atestací k 30. 6. 2005.**
- **Akreditace pro všechna pracoviště, která prováděla výuku do vzniku zákona, byla ukončena do 2. 4. 2006.** Další akreditace k výuce je možno získat pouze na základě žádosti a posouzení oborovou akreditační komisí MZ.
- **Lékaři s atestací I. stupně v oboru urologie mohou získat specializovanou způsobilost** na základě podmínek stanovených v zákoně, nejdéle však do 5 let od účinnosti zákona, tj. do 2. 4. 2009.
- **Specializovanou způsobilost mohou získat, pokud si doplní chybějící část odborné**

praxe stanovenou vzdělávacím programem oboru.

- **Bez doplnění odborné praxe získávají specializovanou způsobilost ti, kteří nejméně 5 z posledních 6 let nepřetržitě vykonávali zdravotnické povolání lékaře a získali osvědčení ČLK k výkonu soukromé lékařské praxe.**
- Na základě rozdílné interpretace zákona bylo ministerstvem uznáváno pouze osvědčení ČLK vydané před 17. 4. 2004 vyjma období, kdy byl ministrem zdravotnictví dr. Rath. (V současné novele zákona je toto limitující datum již jasně uvedeno – viz dále.)
- Lékaři s atestací II. stupně či s nástavbovou atestací získávají specializovanou způsobilost automaticky. Ministerstvo vydá na základě žádosti osvědčení o získání specializované způsobilosti.

B. Změna zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta (Zákon č. 189 ze dne 24. dubna 2008)

1. Specializační obory a certifikované kurzy

- Ze zákona byla **vyjmuta příloha se seznamem specializačních oborů**, který bude vydán ve formě prováděcího předpisu a postupně se začne diskutovat o nové struktuře a redukci oborů; bude se tedy jednat o podzákonnou normu.
- Podle všech předpokladů **urologie zůstane základním oborem.**
- Zákon zavádí vedle specializačního oboru ještě další termín, a to certifikovaný kurz, jehož absolvováním lze získat **zvláštní odbornou způsobilost pro úzce vymezené činnosti.**
- Vzdělávání v rámci certifikovaného kurzu bude probíhat rovněž podle vzdělávacího programu na akreditovaném pracovišti a půjde v něm o získávání kompetencí pro vysoce specializované činnosti v rámci jednoho či více specializací.
- Většina malých oborů (včetně dětské urologie) tak bude převedena mezi certifikované kurzy.

2. Školenec – rezident a financování specializačního vzdělávání

- Zákon zavádí pojem **rezidenta**: Rezidentem je účastník specializačního vzdělávání,

který se účastní specializačního vzdělávání na rezidenčním místě, což je školící místo na akreditovaném pracovišti, které je spolufinancováno ze státního rozpočtu. Poprvé se tak zákon zabývá financováním postgraduálního vzdělávání.

- **Ministerstvo stanoví každoročně nejpozději do 31. prosince a zveřejní maximální počet rezidenčních míst v jednotlivých oborech specializačního vzdělávání**, ve kterých bude zahájeno specializační vzdělávání v následujícím roce a výši dotace na rezidenční místo.
- Celkový počet rezidenčních míst pro všechny obory specializačního vzdělávání lékařů vyhlášených pro daný rok odpovídá počtu absolventů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství v českém jazyce v předchozím roce.
- **Žádost o dotaci** podává akreditované zařízení, odborné posouzení provede akreditační komise.
- **Rozhodnutí o poskytnutí dotace** vybraným uchazečům ministerstvo vydá a zveřejní nejpozději do 30. června příslušného roku.
- **Akreditované zařízení vyhlásí výběrové řízení na schválené rezidenční místo** a provede výběr účastníka specializačního vzdělávání nejpozději do 30. září příslušného roku.
- **Rezident je mimo jiné povinen** vykonávat povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta po dobu nejméně 5 let od data ukončení specializačního vzdělávání **na území ČR** v oboru, ve kterém získal specializovanou způsobilost jako rezident.

3. Činnost lékaře v jednotlivých částech specializačního vzdělávání

- Součástí specializačního vzdělávání se stává **absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru**, absolvent **obdrží certifikát od MZ**. Na jeho základě bude moci lékař provádět bez odborného dohledu některé odborné činnosti příslušného oboru, které stanoví vyhláška MZ.
- **Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře ve vedoucí funkci nebo jako osoby samostatně výdělečně činné nebo jako odborného zástupce zdravotnického zařízení** je získání specializované způsobilosti.
- Specializační vzdělávání se uskutečňuje při výkonu lékařského povolání podle vzdělá-

vacích programů jednotlivých specializačních oborů, a zahrnuje účast na veškerých lékařských výkonech v oboru **včetně případné účasti na službách v nepřetržitém provozním režimu práce**.

4. Akreditace k provádění vzdělávacího programu

- **Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu nebo jeho části** pro obor specializačního vzdělávání či certifikovaný kurz. Toto umožňuje se nově akreditovat jen na část vzdělávacího programu. Zákon upravuje, jaké náležitosti má mít žádost o přidělení akreditace.
- Zákon upravuje některé **povinnosti akreditačních komisí i akreditovaných zařízení**.

5. Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání

- Podává uchazeč ministerstvu; součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti.
- Při splnění podmínek ministerstvo zařadí uchazeče podle jeho výběru do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti.
- **Žádost o zařazení do certifikovaného kurzu** podává žadatel akreditovanému zařízení.

6. Předpokladem pro vykonání atestační zkoušky je

- Splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace.
- Potvrzení akreditovaným zařízením splnění všech požadavků daných vzdělávacím programem certifikovaného kurzu.
- **Atestační zkouška či závěrečná zkoušku certifikovaného kurzu** se provádí před oborovou atestační komisí jmenovanou ministerstvem. Zkouška se provádí za úhradu, kterou hradí uchazeč.

7. Celoživotním vzděláváním

- Účast na celoživotním vzděláváním se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.
- Povinnost se celoživotně vzdělávat není v novele zákona jasně stanovena.

8. Ministerstvo stanoví vyhláškou mj.

- **obory specializačního vzdělávání**, minimální délku specializačního vzdělávání podle vzdělávacích programů a převedení specializací podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání a na základní kmeny (po projednání s univerzitami, Českou lékařskou komorou a odbornými společnostmi),
- **obory certifikovaných kurzů** a minimální délku vzdělávání v nich,
- **zkušební řád** atestační zkoušky a závěrečné zkoušky certifikovaného kurzu,
- postup při vyhlášení výběrového řízení na rezidenční místo, průběh výběrového řízení na rezidenční místo a základní kritéria výběru rezidenta,
- **činnosti lékaře po absolvování základního kmene** a obdržení certifikátu.

9. Možnost změny pracovního úvazku v rámci vzdělávání

- **Pro absolvování odborné praxe v akreditovaném zařízení** v České republice lze dočasně přidělit zaměstnance k výkonu práce k jiné právnické nebo fyzické osobě na základě písemné smlouvy, nejdéle však na dobu potřebnou pro získání odborné nebo specializované způsobilosti, vědomostí a dovedností v rámci celoživotního vzdělávání. Tato úprava umožňuje zavádět úvazky na dobu určitou v souvislosti se vzděláváním, a zajistit tak plnohodnotné stáže na různých pracovištích.

10. Z přechodných ustanovení

- **Specializovanou způsobilost mají osoby** (s atestací I. stupně), kterým Česká lékařská komora vydala do 17. dubna 2004 **osvědčení k výkonu soukromé lékařské praxe**. Na tyto osoby se nevztahuje povinnost doplnění odborné praxe ve smyslu § 44 odst. 1 věty šesté zákona č. 95/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
- **Do 31. prosince 2008 se do specializačního vzdělávání započítává odborná praxe absolvovaná v souladu s dosavadními vzdělávacími programy vydanými po 1. dubnu 2004.** To znamená, že od 1. 1. 2009 (pokud MZ vydá novelizované vzdělávací programy k 1. 1. 2009) se bude do specializačního vzdělávání započítávat pouze praxe na akreditovaném pracovišti. **Pro atestující po 1. 1. 2009** to bude znamenat splnit pod-

mínky dané novelizovaným vzdělávacím programem.

- Lékařům, kteří podle dřívějších právních předpisů získali **specializaci II. stupně nebo nástavbovou specializaci v oborech nebo specializovanou způsobilost, které nejsou uvedeny mezi novými obory specializačního vzdělávání, ministerstvo rozhodnutím přizná specializovanou způsobilost v rozsahu uvedeném v tomto rozhodnutí.**

C. Vzdělávací program oboru urologie

1. Specializační vzdělávání

- Probíhá podle vzdělávacího programu oboru urologie, který je k dispozici na webových stránkách ministerstva zdravotnictví a na stránkách IPVZ.
- Stávající platný vzdělávací program byl schválen ministryní zdravotnictví v roce 2004, nyní se připravuje jeho nové znění a předpokládá se, že vstoupí v platnosti od 1. 1. 2009.
- Celková doba povinné přípravy v oboru urologie je 72 měsíců, z toho urologie 60 měsíců, **povinná doplňková praxe 12 měsíců** (chirurgie 9 měsíců, interna 2 měsíce a ARIM 1 měsíc).
- Vzdělávací program stanoví **rozsah teoretických znalostí**, jejichž hloubka v každé oblasti se řídí doporučením European Board of Urology UEMS (EBU) a je odstupňována třemi stupni: A až C, kdy C znamená hluboká teoretická a praktická znalost.
- Současný Vzdělávací program v urologii požaduje jen **12 měsíců pobytu na akreditovaném pracovišti**. Během tohoto pobytu by měl školenec získat praktické znalosti v speciálních oblastech urologie jako: náročné uroonkologické výkony, laparoskopie, rekonstrukční výkony, dětská urologie, extrakorporální litotripse, andrologie, ženská urologie, transplantologie.
- S délkou vzdělávacího programu souvisí požadovaná praktická příprava. V programu je vyjmenován **minimální požadovaný počet výkonů, které musí školenec provést sám či jako asistent.**
- Za tímto účelem si školenec musí vést **logbook**, do kterého si chronologicky výkony zaznamenává. Přehled výkonů a logbook, oba potvrzené vedoucím školícího pracoviště, předkládá k závěrečné zkoušce.

2. Přípravované změny ve vzdělávacím programu oboru urologie

- Realizace základního požadavku EU školit školence **pouze na akreditovaném pracovišti**, což odpovídá dikci zákona č. 95/2004 Sb. i výkladu, které od počátku požadovaly odborné společnosti.
- Povinná doplňková praxe. Nově se zavádí možnost až **tříměsíčního školení v oboru podle zájmu školence** (o to se např. může zkrátit následné školení v certifikovaném kurzu).
- **Povinné celodenní semináře**, které by měly pokrýt základní okruhy urologie; dále **povinné klinické kurzy** zaměřené na praktickou výuku.
- Úprava **počtu požadovaných provedených operačních výkonů** v rámci praxe na akreditovaném pracovišti ve smyslu nárůstu povinných asistencí u některých specializovaných výkonů – rozděleno podle přidělené akreditace I. či II. stupně.
- Bude určen rozsah požadované praxe v rámci **absolvování základního kmene oboru**.
- Dva typy akreditovaných pracovišť. **Pracoviště s akreditací I. stupně** bude akreditováno k provádění části vzdělávacího programu v rozsahu 39 měsíců v oboru urologie + 15 měsíců povinné doplňkové praxe. **Pracoviště s akreditací II. stupně** bude akreditován k provádění celého vzdělávacího programu. Charakteristika těchto pracovišť a požadavky na ně kladené budou stanoveny ve vzdělávacím programu. Část praxe bude moci být smluvně zajištěna na jiném specializovaném akreditovaném pracovišti.
- **Akreditace se bude týkat i doplňkového povinného školení** v urologii u školenců jiných oborů.
- **Příhláška o akreditaci spolu s podrobným výukovým programem** (časovým plánem výuky) bude nejen podkladem pro udělení akreditace, ale též podkladem pro zákonem povinné kontrolní návštěvy průběhu školení pracovníky akreditační komise.
- Zatím je předmětem diskuse, zda úspěšně složená písemná a orální zkouška EBU bude i nadále uznávána jako alternativa pro písemnou a orální zkoušku atestace z urologie.

D. Akreditační komise MZ pro urologii a dětskou urologii

1. Akreditační komise

- Je zřizována ministerstvem jako poradní orgán, posuzuje přihlášky k akreditaci provádění vzdělávacího programu.
- Dosavadní legislativa (zákon 95/2004 Sb.) neumožňovala akreditaci pouze pro část vzdělávacího programu.
- Akreditační komise stanovila **podmínky, které musí splňovat akreditovaná pracoviště**. Vedle personálního (vedoucí + 3 lékaři se specializovanou způsobilostí) a technického vybavení bylo posuzováno zejména spektrum urologické praxe, která je pracovištěm zajištěna. Akreditované zařízení mělo zajistit celé spektrum požadované praxe s možností smluvně zajistit praxi, která je centralizována – tj. praxe na dětském urologickém oddělení, na oddělení vybaveném extrakorporální litotripsi a na oddělení, které provádí transplantace. Od 1. 7. 2008 bude akreditační komise přidělovat akreditaci na část programu (I. stupně) nebo na celý program (II. stupně), zejména podle rozsahu urologické praxe, které pracoviště provádí.

2. Nedostatky přihlášek o akreditaci

- Vedle nedostatečně zajištěné odborné praxe (požadovaného spektra) nejvýznamnějším nedostatkem byla chybějící akreditace pracoviště, které mělo zajistit doplňkovou povinnou praxi. (Dle nynější novely zákona může být udělena akreditace pro tuto doplňkovou praxi smluvnímu zařízení v rámci projednávání přihlášky akreditace hlavního pracoviště.)
- Chybění výukového programu – tedy časového plánu provádění vzdělávacího programu. Tento program by měl školenci zajistit postupně naplnění požadované praxe, umožnit kontrolu školitelem i zákonnou kontrolu akreditační komisí.

3. Novelizace zákona umožnila

- **Získat akreditaci na provádění jen části vzdělávacího programu.**
- Po diskusi byly navrženy dva stupně akreditovaných pracovišť.
- Od 1. 7. 2008 bude akreditační komise přidělovat akreditaci na část programu (I. stupně) nebo na celý program (II. stupně), zejména podle rozsahu urologické praxe, které pracoviště provádí.

- Požadavky pro akreditaci I. a II. stupně budou též začleněny do nového znění vzdělávacího programu (viz výše), který již byl rozeslán k připomínkám členům akreditační komise, členům výboru ČUS a členům oborové komise pro urologii ČLK.

4. Úkoly akreditační komise podle zákona

- Provádět **kontroly provádění vzdělávacího programu** v akreditovaných pracovištích. Tato praxe zatím nebyla naplňována, akreditační komise pro urologii a dětskou urologii navrhovala ministerstvu, aby byl vydán standardní protokol těchto návštěv v rozsahu používaném v rámci UEMS; ministerstvo na toto zatím nereagovalo. Lze předpokládat, že zavedením financování rezidenčních míst začnou být kontroly pravidelně uplatňovány. Pro kontrolu akreditovaných pracovišť je zásadní **podrobný výukový program**, tedy časový harmonogram, dále **zázpisy školitelů v průkazu odbornosti** (indexu) a průběžné **zázpisy praktické výuky v logbooku**, podepsané školitelem. Zákon stanoví, za jakých podmínek může být pracovišti akreditace k výuce odebrána.
- **Posuzovat žádosti o dotaci na rezidenční místo**, které budou podávat akreditovaná zařízení. Počet rezidentských míst nesmí překročit počet školících míst schválených v rozhodnutí o akreditaci. Je dán počtem školitelů a spektrem a frekvencí diagnostických a léčebných výkonů. Hodnotit žádosti zejména z hlediska kvality zajištění průběhu celého vzdělávacího programu, personálního, věcného a technického zajištění každého rezidenčního místa a rovnoměrné dostupnosti rezidenčních míst na území České republiky.

D. Shrnutí – co přinesla nová legislativa pro vzdělávání v oboru urologie?

1. **Lékař se specializací II. stupně z urologie** automaticky získává specializovanou způsobilost. Ministerstvo vydá na základě žádosti osvědčení o získání specializované způsobilosti.
2. **Lékaři s nástavbovou specializací v oborech, které nebudou uvedeny mezi novými obory** specializačního vzdělávání, ale např. mezi certifikovanými kurzy (bude se týkat dětské urologie), ministerstvo rozhodnutím přizná specializovanou způsobilost v rozsahu uvedeném v tomto rozhodnutí.

3. **Lékař se specializací I. stupně** z urologie může získat specializovanou způsobilost po zaslání žádosti na MZ – na základě podmínek stanovených v zákoně, nejdéle však do 5 let od účinnosti zákona, tj. do 2. 4. 2009; specializovanou způsobilost mohou získat, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem. Bez doplnění odborné praxe získávají specializovanou způsobilost ti, kteří nejméně 5 z posledních 6 let nepřetržitě vykonávali zdravotnické povolání lékaře a získali osvědčení ČLK k výkonu soukromé lékařské praxe vydané do 17. 4. 2004.

4. **Lékař zařazený do specializačního vzdělávání v urologii (tj. dosud bez atestace)** se řídí platným vzdělávacím programem, který bude nejspíše k 1. 1. 2009 nahrazen novelizovanou verzí vzdělávacího programu. Dle novely zákona se do 31. prosince 2008 do specializačního vzdělávání započítává odborná praxe absolvovaná v souladu s dosavadními vzdělávacími programy vydanými po 1. dubnu 2004. Školenec, který začal školení v době platnosti stávajícího vzdělávacího programu a který bude atestovat v době, kdy bude platný nový vzdělávací program, si bude muset doplnit chybějící část nově požadované praxe.

5. **Lékař dosud nezařazený do oboru** podává žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání ministerstvu. Při splnění podmínek ministerstvo zařadí uchazeče podle jeho výběru do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti.

6. **Lékař se specializovanou způsobilostí v oboru urologie, který chce získat zvláštní odbornou způsobilost v oboru dětská urologie**, si v současné době též podává žádost do oboru dětská urologie ministerstvu. Jakmile bude vydána vyhláška s obory specializačního vzdělávání a s obory certifikovaných kurzů, podá si přihlášku o zařazení do certifikovaného kurzu přímo akreditovanému zařízení.

7. **Ministerstvo bude nově přidělovat akreditaci na provádění části vzdělávacího programu (I. stupeň) či na celý vzdělávací program (II. stupeň).** Část praxe může být smluvně zajištěna na jiném specializovaném akreditovaném pracovišti, zákon nově umožňuje přidělit zaměstnance k výkonu práce k jiné právnické nebo fyzické osobě. Akreditace se bude týkat i doplňkového povinného školení v urologii školenců jiných

oborů. Od 1. 1. 2009 bude pro účely specializačního vzdělávání či vzdělávání v rámci certifikovaného kurzu uznávána praxe pouze z akreditovaných pracovišť.

doc. MUDr. Radim Kočvara, CSc.
Urologická klinika 1. LF UK a VFN, Praha
Katedra urologie a Subkatedra dětské
urologie IPVZ, Praha
místopředseda akreditační komise MZ
pro urologii a dětskou urologii

prof. MUDr. Jan Dvořáček, DrSc.
přednosta Urologické kliniky 1. LF UK
a VFN, Praha
vedoucí Katedry urologie IPVZ, Praha
předseda akreditační komise MZ
pro urologii a dětskou urologii

PROFESOR MUDr. JAN DVOŘÁČEK, DrSc. PĚTAŠEDESÁTNÍKEM

osobní zprávy

Dne 20. září 2008 se dožívá 65 let prof. MUDr. Jan Dvořáček, DrSc., přednosta Urologické kliniky 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze 2, vedoucí Katedry urologie IPVZ v Praze a předseda Akreditační komise pro urologii a dětskou urologii MZ. Lidský věk se neuvěřitelně prodlužuje, zejména nekuřákům, a pětadesátka se nám posunuje ke středu, kdy člověk dospívá vrcholu své životní dráhy. Je tedy co bilancovat. Připomeňme si pár dat z kurikula.

Profesor Dvořáček získal urologickou erudici v Ústřední vojenské nemocnici pod vedením prim. Tuhého a dále na urologickém oddělení II. chirurgické kliniky Fakultní nemocnice 2 v Praze 2 (FN2) a FVL UK pod vedením prof. E. Hradce. Po vzniku Urologické kliniky FN2 a FVL UK byl jmenován do funkce ordináře pro dětskou urologii a vedoucím samostatného dětského oddělení v rámci kliniky. Vzniklo tak přední dětské urologické pracoviště, které

se po ustanovení nástavbového oboru dětská urologie v roce 1981 stalo sídlem Subkatedry dětské urologie ILF. Profesor Dvořáček se stal spolu s doc. A. Utíkalovou, prof. H. Stefanem a doc. M. Krolupperem tvůrcem moderní dětské urologie v naší zemi. Po přechodu na místo odborného asistenta katedry urologie ILF v roce 1984 mu bylo umožněno budovat svoji vědeckou a akademickou kariéru. V roce 1987 obhájil kandidátskou dizertační práci na téma megauretery u dětí, habilitoval v roce 1989 a v roce 1992 obhájil doktorskou dizertační práci. V roce 1993 absolvoval studijní pobyt u prof. Mundyho a prof. Ransleyho v Londýně. Titul řádného profesora Univerzity Karlovy v Praze získal v roce 1994, v následujícím roce byl pak ustanoven do funkce přednosty Urologické kliniky 1. LF UK a VFN a současně jmenován do funkce vedoucího Katedry urologie IPVZ. Zde prosadil vyšší požadavky na chirurgickou erudici mladých urologů, byly vytvořeny nové